

tema pruudile ja Karin annab „kalurneiule“ väga teravalt mõista, et tema koht ei ole „seitskonnas“. Rahu ei anna kadedale tüdrukule ka Inglise foesti lüts ja hinnaline kleit, ta lihtsalt ei usu, et „tündiste sõf-meedega tüpmanisel“ selle ise e ostit. Aas teeb, mis tema võimuses, et leevendada pruudi teravusi, ning solvatud Inglise nõustub siiski jääma baille. Samal ajal otsib karikatürist Põldmaa suure muvrega oma Veski-Tiut, kellele ta rahapuudusel ei saanud õigel ajal järele sõta ja kes kodust oli kadunud. Tiut on aga kaevial kombel osanud tulla baille rikka mulgiperemehe Pullistega ja laseb Tiutil nüüd armukadeduses sipelda. Ometi ei lase nad mõlemad kava rikkuda oma baillirõnnu ja leprivad peatselt. Järgnev pilt kujutab daamide tuba. Seal kurdab direktoriproua Soonvald ühele sõbratarile, et ta on pettunud Karini kihlusest kehva ajakirjanikuga. Pealegi flirdib kergemeelne Karin bailli kellelegi kahtlase tüübiga, kes ilmselt ei näi kuuluvat „seitskonnas“. Ema kahtlused hajutab aga Karin ise, seletades, et „kahtlane tüüp“ on hoopis pan Seklinsky vanast Poola aadlisoost. Ta annab mõista, et kihlust Aasaga on kerge katkestada ja selle asemel targem võtta vastu pani kosjad, kuna seiklusehinnalise tüdrukule avaneb võimalus ümbermaailma-reisnks. Naiste seitskonnas tuleb nüüd jutu alla Inglise Voogi kahtlaselt hinnaline kleit. Nüüd segab end juttuajamisse korrektor Virve. Tema on ju „oma kõrvaaga kuulnud“, et Kaseelaan Inglise ostit mainitud kleidi. Nüüd on Karini relv käes. Daamid siirduvad Kuu-kohvikusse vaatama balleti. Pärast ettekannet leiavad ühes vaikes nurgakeses teineteise lõplikult Tiut ja Jüri. Suures ballisaalis esineb Inglise Voog, laudes oma kodunnurga rahvalaulu „Kalurneiust“. Tema ettekanne on seda hingestatum, et ta tahtmatult on armunud Aasasse ega suuda seda enam salata. See aga ei meeldi peatoimetaja Kaseelaanale, kes õigustatult arvab, et Aasa ja Inglise sõprus seitskonnas äratub ebameeldivat tähelepanu. Aas ei ole mitte asjatult tuntuks ja rikkaks neiu kihlatud peigmees. Mõlema mehe vahel tuleb sellepärast kokkupõrge. Konflikt jääb aga esialgu lahendamata, kuna nad mõlemad tahtmatult saavad peat kuulma, kuidas pan Seklinsky Karini teeb abieluetsiduse ja peale selle veel ühe kerge-meelsemat laadi ettepaneku. Solvatud ja vihane Aas võtab oma pruudi käesile, too aga jääb seisukorra peremeheks sellega, et tungib alatult kallale Inglise isikule. Samal ajal ilmub Inglise ning nüüd heidab Karin kalle lausa näkku süüdistuse, et ta on peatoimetaja Kaseelaane armuke. Tõendusets on ju Kaseelaane osetatud hinnaline kleit. Inglise vastu-vaiteid ei usu keegi, kuna Kaseelaan ise otsekohe asja selgitada ei suuda. Pettunud ja vihane Aas jätab tüdrukku sinnapaika. Ka Inglise on valusasti pettunud, eriti Kaseelaanes, kelles ta uskus leidnud olevat vanema sõbra ja õpetaja, kuid kes nüüd äkki näib osutuvat peale-tükki vaiks seelikukütiks. Ta taipab äkitselt, et tema edu ajalehe juures nähtavasti ei olnudki tingitud tema tübidusest ja võimeist, vaid lihtsast Kaseelaane soosingust. Solvatud uhkusest vallatuna, õnnetuna ja pettununa ei võta ta kuulda Kaseelaane vabandust, vaid saadab mehe minema, eelhistades jääda üks si.

III vaatatus.

Hilisruvel kalurikülas, Veski-Tiut ja Jüri pulmas. Inglise pidi talvel küll loobuma oma kohast „Õhtulehe“ juures, ent jäädes peelaanina edasi on ta kuidagi läbi löönud. Nagu kuulame kalurite jutust, töötab ta praegu juhtival ja vastutustrikal kohal. Ta ilmub küll pulmamaja, ent siin haarab teda kõhklus, kas ta suudab rahulikult kohata „Õhtulehe“ inimesi. Kaval Tiut mõjutab teda siiski jääma. Samal ajal, kui Inglise viib oma kohvri koju vanasaja juurde, saabub oodatud toimetusravvas. Kui pulmalised siirduvad majja, peatab Inglise

vanaisa Madis peatoimetaja Kaseelaane. Ta on Kaseelaanes ära tundnud oma kadunud tütre petlikku armastaja. Vaikses nuktras jutustuses annab ta nüüd Kaseelaanale teada, et Inglise Voog on tema tütar. Nüüd selgub Kaseelaanalegi, miks Inglise kogu aeg temale on olnud nii seletamatult lähedane. Tema ei võinud aimatagi, et ta noortuse armastatu ootas temalt last, ja kui tal ükskord oli võimalik mõelda naitumisele, siis oli Inglise ema ammugi lähend teisele mehele ja siis hukkunud merel. Vanaisa ja Kaseelaane vestlust kuulavad peat mõlemad: Inglise ja Aas. Ja mõlemale läheneb meeldivalt nii mõnigi tüme ja valus küsimus. Nüüd on tulnud aeg leppimiseks ka nendele. Leppimine toimubki, ent opereti „õnnelik lõpp“ siiski ei esita meile teist pruutpaari. Ülo Aas ja Inglise ei kiirusta abielu tormamisega. Aeg on seline, kus tuleb tegelda suuremate ülesannetega kui väikesed isiklikud vahekorrad.